

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

XVIII. Erckembaldvs Elector II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

dem in Parthenone Gandershemienſi & Quedlinburgenſi ſacro
 velamine exornavit. Multa eidem neceſſitudo fuit cum D. Bur-
 chardo Wormatienſi Epifcopo, Conradi Imperatoris II. præcep-
 tore quondam celeberrimo, qui Willigiſium ſuum dixit parentem
 & magiſtrum. Quantum hic ipſe multorum Magiſter & Doctor,
 nec non ædificiorum ſacrorum conditor vel reſtaurator profue-
 rit ſacris ædibus & monaſteriis, recensere nimis prolixum foret.
 Manſuetudo Willigiſij & animi demiffio quanta fuerit, duo dun-
 taxat hoc loco ex multis prodant capita. Cùm aſſentatores ver-
 borum lenociniis inſtarent, clam & palam ſibi occinebat Elector:
VWilligis, VWilligis, recole unde veneris, quo dicto obſcuros ſuos ſibi natales
 & memori menti & oculis propoſuit: unde inſignibus etiam ſuis
 rotam inferi præcepit, poſteritati dicturus, Willigiſij Electoris Mo-
 guntini parentem in tribu fabrorum lignariorum numeratum fu-
 iſſe, qui conficiendis rotis dediffet operam. Rerum caput alte-
 rum erat: D. Bervvardus præſente D. Imperatore Henrico II. jura
 ſua ab Electore Moguntino violari conqueſtus, tantum à Willigi-
 ſio impetravit, ut hic admiſſi erroris veniam palam precatus, om-
 nem deinceps favorem & amorem promiſerit, & promiſſum ſer-
 vârit Bervvardo: unde lætiſſimus D. Henricus, nupèr electus Impe-
 rator, Willigiſij manibus coronam Imperij ſibi imponi tantò lu-
 bentius admiſit, quantò majorem animi demiffionem & æquita-
 tem hoc in Antiftite deprehendit, qui Eccleſiam ſuam annis 34.
 illustravit ſub octo Pontificibus, nimirum Benedicto VII. Joan-
 ne XIV. Joanne XIV. Gregorio V. Sylveſtro II. Joan. XVI. Ser-
 gio IV.

SECULUM XI.

XVIII. ERCKEMBALDVS ELECTOR II.

ERckembaldus Comes Summerſenburgicus ſanguinis pro-
 pinquitate junctus erat D. Bervvardo Hildeſienſi Epifcopo,
 à quo

à quo inunctus & consecratus est Moguntia Archipræful. In sede sua à Pontifice Sergio IV. confirmatus, monasterium extra Moguntia mœnia extruxit à S. Cruce hodie nuncupatum. Dedicacioni principis templi Bambergæ præsentibus Pontifice Benedicto VIII. & Henrico Cæsare adfuit unà cum aliis 71. Episcopis. Inter beneficia à Cæsare impetrata venit illud, quo populationibus Comitum Ottonis ob illicitas nuptias sacro fulmine percussi, Henrici Cæsaris auctoritate facile est liberatus. Ecclesie suæ præfuit annis 9. sub prædictis duobus Pontificibus.

XIX, ARIBO ELECTOR III.

ARibo natus comes Palatinus doctrinâ sacrâ simul & profanâ instructissimus, epistolis omnino variis diversos ad illustrandam eruditionem viros invitavit. Inter monumenta Aribonis clarissima jure celebratur liber in Psalmos ab eodem elaboratus. Synodum unam Seligenstadij, alteram Moguntia, tertiam Francofurti instituit, quarum ultimæ 23. Episcopi interfuerunt, præsentem Conrado II. Imperatore. Decreta saluberrima iisdem Synodis sunt firmata, præsertim verò, quæ jejunium vernum & quatuor temporum, à Germanorum plurimis neglectum, spectabant, & hodie supersunt. Modestiam ac prudentiam Archipræfulis singularem ex eo collegerunt æqui rerum Arbitri. Dum nimirum litem inter Willigisium & D. Bervvardum jam finitam Aribo denuo suscitavit, ea re grave negotium & fastidium faceffivit D. Gothardi monasterio. At demum causâ penitiùs discussâ, errorem suum publicè detestatus, veniam rogavit, veniam donans ipse quosvis suos adversarios. Annis 11. decoravit Moguntinam Ecclesiam; annorum ultimo die D. Conrado sacra Paderbornæ præsentem Cæsare dixit ad concionem, ubi pariter Romam petendi copiam Imperatorem rogavit, & simul omnium suffragia imploravit, ut errores suos salutarî pœnitentia inter vivos posset eluere. Eluisse

verò